

Monica MACOVEI

Deputat în Parlamentul European

56
Shigonea

01.07.2013

Domnului Valeriu Zgonea

Președinte, Camera Deputaților

Parlamentul României
Camera Deputaților

PARLAMENTUL
ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR
PREȘEDINTE
Intrare Nr. 1/2389/14
20.13 Luna 04 Ziua 03

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR
REGISTRATURA GENERALĂ
Nr. intrare 1802
20.13 Luna 04 Ziua 01

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR
REGISTRATURA GENERALĂ

26/1170 CP 03.07.2013

ST PT BP
Jaur

Domnule Președinte,

Consiliul de Mediere din România, reprezentând peste 7000 de mediatori autorizați, mi s-a adresat cu privire la încercarea de modificare, în Camera Deputaților, a *Ordonanței de Urgență a Guvernului 90/2012 pentru modificarea și completarea Legii 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator*.

În virtutea obligațiilor mele de deputat din partea României în Parlamentul European, pe baza memoriului și actelor primite de la Consiliul de Mediere, vă prezint succint conținutul sesizării și solicitarea pe care v-o adresez:

- *Modificarea Ordonanței de Urgență a Guvernului 90/2012 pentru modificarea și completarea Legii 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator* privește introducerea a două noi amendamente în contradicție cu reglementările europene, în special cu Directiva 2008/52/CE, și cu pozițiile oficiale ale Consiliului de Mediere, Consiliului Superior al Magistraturii și, potrivit susținerilor Consiliului de Mediere, cu poziția Ministerului Justiției.
- Amendamentele prevăd că membri ai unor categorii profesionale pot deveni mediatori, fără a trebui să dovedească îndeplinirea unor stagii de practică ori formare profesională în domeniul medierii și fără a exista mecanisme de control al calității serviciului furnizat.
- Directiva 2008/52/CE reglementează obligația de formare a mediatorilor și impune organismelor naționale de reglementare în domeniu un control asupra calității formării în domeniu. Introducerea unor categorii profesionale în domeniul medierii care nu se supun rigorilor profesionale specifice contravine reglementărilor europene, cu posibile consecințe negative chiar în rapoartele Comisiei Europene pe îndeplinirea cerințelor din Mecanismul de Cooperare și Verificare, la capitolul continuării reformelor în justiție.
- Amendamentele au fost depuse fără ca autoritatea națională în domeniu - Consiliul de Mediere - să fie consultată sau măcar informată despre existența lor. Pe 26 iunie 2013, Consiliul de Mediere a exprimat un punct de vedere oficial printr-o scrisoare adresată Președintelui Camerei Deputaților, având număr de înregistrare 1752/2013.06.26, iar 3 zile mai târziu Consiliul de Mediere a făcut public un protest la adresa amendamentelor propuse, înaintat și Comisiei Europene și Parlamentului European.

office@monicamacovei.eu

60 rue Wiertz, ASP 5F159, B-1047 Bruxelles, Belgique - Tel +32 (0) 228-45225 - Fax +32 (0) 228-49225;
Calea Victoriei 120, Sector 1, București, Romania - Tel/fax +(4) 021 619-1989; Mobil +(4) 0770421482

Monica MACOVEI

Deputat în Parlamentul European

- De asemenea, Consiliul Superior al Magistraturii a exprimat pe 17.06.2013 un punct de vedere conform căruia profesia de mediator este o profesie non-juridică. Așadar, dincolo de caracterul discriminatoriu introdus de amendamentele propuse, se va ajunge la furnizarea de servicii în domeniul medierii de către unele persoane fără dovedirea pregătirii practice în conducerea și desfășurarea procedurii de mediere.
- Potrivit sesizării primite de la Consiliul de Mediere, și Ministerul Justiției a dat un aviz negativ modificărilor propuse, exprimându-și opoziția cu privire la adoptarea amendamentelor propuse inclusiv în cadrul Comisiei Juridice a Camerei Deputaților.

Am fost informată că, în ciuda pozițiilor oficiale negative ale instituțiilor menționate mai sus, inițiativa de modificare a legii va intra luni, 1 iulie 2013, în dezbaterile Comisiei Juridice a Camerei Deputaților și marți, 2 iulie 2013, în plenul Camerei Deputaților. Având în vedere aceste opinii negative, lipsa unor dezbateri publice, precum și riscul încălcării Directivei 2008/52/CE a Comisiei Europene, vă rog să nu adoptați în această sesiune amendamentele în discuție, ci să procedați la o consultare publică amplă, inclusiv cu cei implicați în procedura de mediere, și la analiza compatibilității acestor amendamente cu legislația europeană.

Vă anexează punctul de vedere și protestul Consiliului de Mediere, precum și punctul de vedere al Consiliului Superior al Magistraturii.

Vă rog să distribuiți scrisoarea mea și documentele anexate tuturor deputaților pentru ca aceștia să fie informați cu privire la criticile aduse de instituțiile implicate și interesate, precum și cu privire la riscurile adoptării acestor amendamente.

Am speranța că procesul legiferării va fi unul transparent și corect, cu un rezultat compatibil cu legislația Uniunii Europene.

Cu considerație,

Monica Macovei,

Membru al Parlamentului European

office@monicamacovei.eu

60 rue Wiertz, ASP 5F159, B-1047 Bruxelles, Belgique - Tel +32 (0) 228-45225 - Fax +32 (0) 228-49225;
Calea Victoriei 120, Sector 1, București, România - Tel/fax +(4) 021 619-1989; Mobil +(4) 0770421482

*Către domnul Președinte al Camerei Deputaților
Valeriu Zgonea*

Punct de vedere al Consiliului de Mediere cu privire la adoptarea de către Camera Deputaților a Ordonanței de urgență nr. 90/2012 pentru modificarea și completarea legii nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator, cu amendamente.

Ca urmare a introducerii următoarelor amendamente la textul OUG nr. 90/2012:

La articolul I, după pct. 2 se introduc trei puncte noi, pct. 21 - 23, cu următorul cuprins:

„21. La articolul 4, după alineatul (2) se introduc două noi alineate, alin. (3) și (4), cu următorul cuprins”:

„(3) Fără îndeplinirea niciuneia alte formalități, pot desfășura, în cadrul propriilor forme de exercitare a profesiei, toate atribuțiile specifice unui mediator, notarii și avocații care îndeplinesc condiția vechimii de 5 ani în profesie, vechime calculată de la data promovării examenului de definitivat.

Autor: dep. Ioan Cupșa

„(4) În vederea informării tuturor persoanelor interesate, înscrierea în Tabloul mediatorilor se va face la cererea persoanelor prevăzute la alin. (3).”

Autor: dep. Ioan Cupșa

Consiliul de Mediere își exprimă prezentul **PUNCT DE VEDERE**

Medierea este o activitate de interes public care vizează ordinea de drept și democrația constituțională, garantarea drepturilor, libertăților și îndatoririlor fundamentale ale cetățenilor și satisfacerea nevoilor comunitare. Datorită importanței activității de mediere pentru societatea românească aceasta este reglementată printr-o lege specială care privește medierea și organizarea profesiei de mediator.

Prin adoptarea celor două amendamente, în total dezacord cu reglementările și directivele europene, se aduce o atingere gravă interesului public prin faptul că activitatea de mediere risca să fie furnizată beneficiarilor de servicii de către persoane nespecializate, fără pregătire în conducerea și coordonarea procesului de mediere în înțelesul Directivei nr. 52/2008 a CE.

De menționat este faptul că Ministerul Justiției s-a opus adoptării acestor amendamente în Comisia Juridică a Camerei Deputaților și faptul că poziția Consiliului Superior al

Magistraturii este fara echivoc in sustinerea ideii ca profesia de mediator este o profesie nonjuridica.

Adoptarea unor astfel de prevederi legislative ar duce in plan international la reactii negative in ceea ce priveste **Mecanismul de Cooperare si Verificare**, cu atat mai mult cu cat in urma cu doi ani Romania era monitorizata pe partea de mediere.

Adoptarea unui astfel de text ar crea disfunctionalitati care au legatura cu principiul egalitatii de sanse si cu cel al nediscriminarii, prin demers instaurandu-se beneficii injuste pentru unele profesii in detrimentul altora. Prezentul demers legislativ incalca prevederile Constitutiei privilegiind in mod neechivoc doua profesii juridice (avocatii si notarii publici) si priveaza de drepturi consumatorii serviciului de mediere care ar urma sa beneficieze de servicii oferite de persoane nespecializate, fara respectarea principiilor medierii si fara posibilitatea sanctionarii acestora pentru incalcarea lor. De mentionat faptul ca incepand cu anul 2003, mii de avocati si notari au fost formati ca si mediatori si ulterior au dobandit calitatea de mediatori autorizati in sensul legii nr. 192/2006, considerandu-se ca aceasta este singura modalitate legala de acces si exercitare a profesiei de mediator.

Consiliul de mediere, organism autonom de interes public care coordoneaza si reglementeaza activitatea de mediere in Romania conform legislatiei in vigoare, isi exprima in mod public **consternarea** cu privire la modificarile legislative preconizate subliniind faptul ca in acest mod, progresele efectuate in ultimii 10 ani in domeniu ar fi demolate de un astfel de demers speculativ.

Pentru aceste motive, **Consiliul de Mediere** aduce la cunostinta faptul ca medierea nu este un apanaj al profesiilor juridice, neavand nimic in comun cu acestea. Mediatorul nu acorda consultatii juridice, nu da sfaturi partilor, nu este psihoterapeut sau consilier de cuplu. Daca in instanta prevaleaza drepturile legale, la mediere conteaza nevoile si interesele celor implicati in conflicte. Pentru jurist, singura unitatea de masura este textul de lege. Si paradoxal pentru cei care nu au avut pana acum tangenta cu medierea dar care se considera mediatori din nastere, mediatorul nu da solutii, nu dezleaga pricina, nu foloseste capacitatea sa de expertiza in conflictul in care este investit ca si mediator ci conduce negocierile dintre parti in conditii de neutralitate, confidentialitate si impartialitate. Studiile juridice nu sunt de ajuns pentru a practica profesia de mediator, mai mult, pot constitui o piedica pentru mediatorul de formatie juridica datorita prefigurarii solutiei juridice in mintea mediatorului-jurist, cu posibile implicatii asupra neutralitatii si impartialitatii sale.

Medierea nu se aplica numai in relatie cu instanta. Aceasta este numai o sfera de aplicare. Cunoasterea reglementarilor legale, numai in cazul in care solutionarea disputei are vreo legatura cu cadrul legal, este o obligatie incidenta oricarui cetatean sau specialist care trebuie sa cunoasca reglementarile din domeniul sau de activitate.

Acordul rezultat din mediere poate imbraca forma scrisa sau nu, dupa specificul situatiei. In cazul in care partile doresc sau exista dispozitii legale specifice, acordul va imbraca forma scrisa. Mediatorul are obligatia verificarii legalitatii acordului avand posibilitatea de a apela la un specialist al domeniului juridic (notar public sau instanta de judecata), daca este necesar.

Rezultatul medierii este in ☐elegerea la care ajung partile, iar competenta principala a mediatorului consta in conducerea procesului de mediere si nu in redactarea acordului

rezultat. Medierea are drept scop nu redactarea unui acord, ci încheierea în mod real a disputei.

Conform Directivei 52/2008 a CE acordul rezultat din mediere poate fi recunoscut în instanță. Condiția este să fi avut loc un proces de mediere. Garanția că are loc un proces de mediere este dată de către prestatorul serviciului -mediatorul- care trebuie să fie capabil să conducă procesul de mediere în mod neutru și imparțial. Mediatorul trebuie să fie calificat să desfășoare această activitate ca rezultat al dobândirii competențelor specifice prin formare specializată.

Consiliul de mediere reamintește rolul important pe care mediatorul îl are în cadrul societății, acela de a contribui la soluționarea conflictelor dintre părți, în condiții de lipsă totală de partizanat.

Medierea este un amalgam de comunicare, negociere, psihologie, sociologie, retorică și relații publice. Pentru aceste considerente, legiuitorul român lasă verificarea acordului de mediere în seama instanței de judecată sau a notarului, după caz.

Dincolo de încălcarea recomandărilor europene și de neconstituționalitatea unei astfel de prevederi, se ridică problema neînțelegerii conceptului de mediere.

Avocații și notarii nu sunt calificați să conducă un proces de mediere, neavând formare și practică în domeniu medierii în înțelesul standardelor europene aplicabile, neavând nici măcar cunoștințe minimale conform directivei 52/2008 a CE. Oare triumphiul conflictului, teoria ierarhiei nevoilor umane, teoria Thomas-Killman, comunicarea paraverbală și nonverbală, tehnicile de manipulare și persuasiune, structura procesului conflictual și stagiile conflictului, sistemele ADR, tehnicile complexe de negociere, tipurile de conflicte se descoperă în facultățile de Drept? Dar analiza riscului, sursele argumentației sau elementele de dinamică și analiza a conflictului? Sau diferențele dintre medierea facilitativă, transformativă, evaluativă și narativă?

Directiva 52/2008 a CE reglementează obligația de formare a mediatorilor și impune organismelor naționale de reglementare în domeniul un control asupra calității formării în domeniu. Pentru a se putea conduce procesul de mediere, mediatorul trebuie să fie calificat să facă acest lucru.

Prin compararea standardelor ocupaționale ale celor două profesii distincte, aceea de mediator și aceea de avocat, observăm că nu există niciun fel de similitudini, fiecare dintre aceste profesii acoperind un segment distinct. Mediatorul și avocatul sunt poziționați în COR în două grupe total diferite, cu două coduri diferite (244702 pentru mediator și 242101 pentru avocat). Consiliul de mediere învederează faptul că reglementările în domeniul ocupațiilor nu permit să fie incluse competente ale unei ocupații în alta ocupație. Mai mult, standardul internațional de clasificare a ocupațiilor nu prevede nicio legătură între profesia de avocat și cea de mediator.

Standardele de formare în mediere adoptate de către Consiliul de mediere din România sunt în deplină concordanță cu standardele europene în domeniu. În schimb, o astfel de inițiativă legislativă, pe lângă neconstituționalitatea sa, ar constitui un precedent periculos pentru profesiile din România, prin includerea competențelor specifice unei profesii în cadrul altor profesii total diferite. Pe lângă aceste aspecte, ar duce la o reacție neechivocă a

organismelor europene si ar duce la monitorizarea Romaniei pe partea de Justitie. Reamintim ca adoptarea unei legislatii in domeniul medierii a fost o cerinta obligatorie pe care Romania a indeplinit-o in anul 2006, in vederea aderarii la Uniunea Europeana.

Consiliul de mediere considera ca acest semnal transmis tuturor autoritatilor statului va duce la o reactie fireasca, de normalitate: sustinerea activitatii de mediere si consolidarea profesiei de mediator, ca si profesie distincta, formata din specialisti calificati. Adoptarea unor astfel de amendamente ar duce la minimalizarea rolului medierii in societatea romaneasca, stoparea dezvoltarii profesiei si ar prejudicia interesele a peste 7.000 de mediatori autorizati.

Prin adoptarea acestor amendamente, vor lua nastere mai multe profesii de acelasi tip, paralele, iar o asemenea situatie ar duce la crearea de confuzii grave in randul populatiei si implicit la cresterea numarului de procese si nu la diminuarea numarului lor, asa cum a fost initial gandit proiectul. De mentionat si faptul ca medierea este o prioritate a strategiei de guvernare, in acest sens fiind adoptate Ordonantele nr. 90/2012 si nr. 4/2013.

Raportul Parlamentului European din 2011 apreciaza progresele facute de Romania in domeniul medierii subliniind faptul ca legislatia romaneasca cu privire la mediere este un model la nivel european.

Nu in ultimul rand aratam faptul ca organismul national cu atributii in domeniul medierii NU a fost informat sau consultat despre aceste modificari propuse.

Zeno Daniel ȘUSTAC,

VICEPREȘEDINTE

Dorin Valeriu BADULESCU

PREȘEDINTE

consiliul de mediere

OPERATOR DE DATE CU CARACTER PERSONAL NR. 10723

Str. Piața Sf. Ștefan, Nr. 7, Sector 2, București

Telefon: 021 315 25 28, Fax: 021 330 25 28, web: www.cmediere.ro, e-mail: secretariat@cmediere.ro

Consiliul de Mediere

www.cmediere.ro

București, 29 iunie 2013

Protest oficial al Consiliului de Mediere

Consiliul de Mediere, organismul național de control și reglementare în domeniul medierii **protestează oficial** împotriva modificărilor aduse Legii nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator – modificări ce își propun subordonarea medierii profesiilor juridice, golirea de conținut a prevederilor legale și stoparea dezvoltării profesiei de mediator în România, modificări în contradicție cu reglementările europene în domeniu cu privire la care nu a fost consultat sau informat deși există o obligație legală în acest sens.

Consiliul de Mediere arată că, în 2011 România era nominalizată ca exemplu european de bune practici bucurându-se de o reală apreciere din partea forului european la capitolul mediere. Prin adoptarea de către Camera Deputaților a punctului 4 din LEGEA NR. 214/2013, cadrul legislativ intern devine contrar cerințelor solicitate României în domeniul medierii, impuse în anul 2006 ca și condiție în vederea aderării la Uniunea Europeană.

Consiliul de Mediere arată că această modificare legislativă, dincolo de imposibilitatea transpunerii în practică, ar permite unor persoane incompatibile cu activitatea de mediere să presteze anumite servicii de mediere, fără a avea competențe în domeniu, fără a îndeplini standardele de formare specifice profesiei de mediator și fără a exista mecanisme de control a calității serviciului furnizat.

Consiliul de Mediere apreciază că prezentul demers ar avea efecte contrare strategiei propuse de Guvernul României prin OUG nr. 4/2013, neconducând la creșterea calității actului de justiție și degrevarea instanțelor, din contră, contribuind la menținerea sau creșterea numărului ridicat de dosare aflate pe rolul instanțelor românești.

Pentru aceste considerente înțelegem să formulăm **CERERE DE ABROGARE** a pct. 4 din **LEGEA NR. 214/2013** pentru aprobarea Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 4/2013 privind modificarea Legii nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative conexe publicată în M.Of. 0388/28.06.2013 și **CERERE DE RESPINGERE AMENDAMENTELOR LA O.U.G. 90/2012** pentru modificarea și completarea Legii nr. 192/2006 prin care avocații și notarii devin de drept mediatori – amendamente aflate pe masa Comisiei Juridice de la Camera Deputaților.

Astfel, pct. 4 al articolului unic al Legii 214/2013 prevede modificarea Legii medierii:

“4. După articolul VI se introduce un nou articol, articolul VII, cu următorul cuprins:

„Art. VII. - Legea nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 22 mai 2006, cu modificările și completările ulterioare, se completează după cum urmează:

1. La articolul 2, după alineatul (1 ind. 2) se introduc două noi alineate, alineatele (1 ind.3) și (1 ind.4), cu următorul cuprins:

«(1 indice 3) Efectuarea procedurii de informare asupra avantajelor medierii poate fi realizată de către judecător, procuror, consilier juridic, avocat, notar, caz în care aceasta se atestă în scris.»

Motivele

care fundamentează prezenta cerere de abrogare și respingere vizează următoarele aspecte:

În România, medierea și organizarea profesiei de mediator este reglementată prin Legea nr. 192/2006, modificată și completată de Legea nr. 115/2012, modificată prin O.U.G. nr. 90/2012 și prin O.G. nr. 4/2013.

Potrivit art. 4 alin. 1 din Legea nr. 192/2006, medierea este o activitate de interes public; aceasta fiind definită chiar de la art. 1 din lege ca *“o modalitate alternativă de soluționare a conflictelor, cu ajutorul unei terțe persoane specializate în calitate de mediator, în condiții de neutralitate, imparțialitate confidențialitate și având liberul consimțământ al părților”*.

În mod esențial, medierea se bazează pe încrederea pe care părțile o acordă mediatorului, ca persoană aptă să faciliteze negocierile dintre ele și să le sprijine pentru soluționarea conflictului, prin obținerea unei soluții reciproc convenabile, eficiente și durabile.

Potrivit pct. 5 din Directiva 2008/52/CE, *“Obiectivul de a asigura un acces mai bun la justiție, ca parte a politicii Uniunii Europene de instituire a unui spațiu de libertate, securitate și justiție, ar trebui să includă accesul la metode de soluționare a litigiilor atât pe cale judiciară, cât și extrajudiciară”*. Iar la pct. 6 *“Medierea poate asigura o soluționare extrajudiciară eficientă din perspectiva costurilor și rapidă a litigiilor în materie civilă și comercială, prin intermediul unor proceduri adaptate nevoilor părților. Este mai probabil ca acordurile rezultate din mediere să fie respectate voluntar și să mențină o relație amiabilă și durabilă între părți”*.

Prin Legea nr. 115/2012, care a modificat art. 2 alin. 1 al legii, s-a introdus obligația persoanelor fizice și juridice de a participa la o ședință de informare cu privire la avantajele medierii, obligație activă inclusiv după declanșarea unui litigiu în fața instanțelor de judecată. Conform art. VI din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 4/2013, dispozițiile alineatului (1²) al articolului 2 din Legea nr. 192/2006 intră în vigoare la 1 august 2013.

Scopul acestei prevederi legale este ca mediatorul să aducă la cunoștința părților avantajele, efectele, regulile și limitele medierii adaptate la situația concretă.

Conținutul informării prealabile va cuprinde, fără a se limita, aspectele esențiale privind definiția și principiile medierii, explicarea rolului mediatorului, a drepturilor și obligațiilor părților, avantajele medierii, efectele acordului de mediere în cazul în care se ajunge la o înțelegere.

În mod esențial, pentru respectarea rațiunii normei legale menționate, informarea se realizează de către mediator pentru toate părțile aflate în conflict, în întâlniri comune sau separate, în funcție de circumstanțele cauzei și de decizia mediatorului, raportat la elementele particulare ale cazului de conflict. În acest sens, mediatorul trebuie să transmită invitație/i scrisa/e către toate părțile în dispută, în conformitate cu prevederile art. 43 alin. 1 din Lege.

Introducerea prin pct. 4 al articolului unic al Legii 214/2013 a posibilității că procedura de informare să fie realizată de alte persoane decât mediatorii autorizați și special instruiți conform Legii nr. 192/2006, precum și propunerea de amendament la O.U.G. 90/2012 prin care avocații și notarii devin de drept mediatori contravin grav scopului urmărit de legiuitor în

reglementarea medierii și informării prealabile asupra avantajelor medierii, astfel:

- Prin modificarea adusă, nu se garantează în nicio formă respectarea principiilor fundamentale ale procedurii medierii, respectiv neutralitatea, imparțialitatea, confidențialitatea; mediatorii autorizați care nu respectă aceste principii în cadrul ședinței de informare prealabilă și a restului procesului de mediere sunt supuși sancțiunilor disciplinare în condițiile Legii nr. 192/2006.

Astfel, *neutralitatea* presupune obiectivismul mediatorului raportat la conflictul părților și, spre deosebire de instanța de judecată, unde judecătorul se implică și decide, mediatorul lasă părțile să ajungă singure la o soluție unanim acceptată, să negocieze singure asupra drepturilor lor, mediatorul neimplicându-se în decizia lor. *Imparțialitatea* determină mediatorul să abordeze un tratament echidistant, egal față de părțile din mediere. Imparțialitatea asigură granița dintre empatie și simpatie sau antipatie, stări prin care putem determina facilitarea comunicării între părți. Întreaga procedură se desfășoară sub semnul *confidențialității* tuturor informațiilor pe care părțile și le aduc reciproc la cunoștință, întrucât legea impune mediatorului autorizat obligația păstrării secretului asupra acestora.

Nerespectarea principiilor fundamentale ale neutralității, imparțialității și confidențialității conduce la golirea de conținut a însuși conceptului de mediere și menținerea acestei prevederi modificatoare atrage după sine distrugerea unei întregi profesii, clădită în România începând cu anii 2000 prin proiectele Ministerului de Justiție sprijinite de Ambasada SUA și care acum a ajuns la un număr de cca 7000 de profesioniști.

Mentținerea prevederilor modificatoare citate ar însemna distrugerea unei profesii și a unui corp profesional însemnat și în plină dezvoltare, golirea de conținut a însuși conceptului de mediere și căderea în derizoriu a acestei proceduri eficiente și civilizate.

Nu în ultimul rând, s-ar ajunge la afectarea gravă a evaluării sistemului de justiție din România de către organismele europene, pentru că se blochează dezvoltarea unui sistem alternativ la justiția clasică, obligație impusă Statelor Membre prin norme europene tocmai din cauza numeroaselor discuții privind eficiența și credibilitatea justiției clasice.

- Modificarea introdusă prin pct. 4 al Legii 214/2013 și prin noul amendament propus la O.U.G. 90/2012 în discuție aduc discriminarea, atât prin raportare la ceilalți mediatori, cât și prin raportarea la celelalte profesii liberale, prin menționarea posibilității avocaților și notarilor de a efectua informări despre mediere și medieri, în cadrul reglementărilor specifice profesiei lor, deoarece înseamnă că toți ceilalți trebuie să urmeze cursuri de mediere, mai puțin avocații și notarii.

Ori, pe de o parte, toate categoriile profesionale prevăzute (judecător, procuror, consilier juridic, avocat, notar) nu au pregătirea necesară practicii medierii, astfel încât activitatea de mediere riscă să fie furnizată de către persoane nespecializate, fără pregătire în conducerea și desfășurarea procedurii de mediere.

In mod esențial, profesia de mediator nu face parte din categoria profesțiilor juridice. Mediatorul folosește tehnici variate pentru a comunica împreună cu părțile și pentru a le ajuta să ajungă la o înțelegere găsită numai de părți.

Mediatorul ajută părțile să-și gestioneze sentimentele, emoțiile și prioritățile, astfel încât să poată ajunge la un compromis. Toate aceste abilități expuse anterior nu fac obiectul expertizei categoriilor profesionale cuprinse în pct. 4 al proiectului de lege citat.

- De asemenea, prin înscrierea categoriilor judecător, procuror, consilier juridic, avocat, notar în rândul celor care pot efectua informarea despre mediere și medieri, aceștia dobândesc drepturi, fără însă ca activitatea lor să poată fi verificată din punct de vedere al calității și legalității și fără posibilitatea aplicării unor sancțiuni de către **Consiliul de Mediere** în cazurile prevăzute de lege.

Pe de altă parte, mediatorii autorizați până la apariția acestei legi (printre care se află inclusiv avocați, notari, consilieri juridici) sunt supuși autorității disciplinare a **Consiliului de Mediere** în condițiile legii, condiție esențială în asigurarea calității serviciului de mediere și protecției consumatorilor acestui serviciu.

- Modificarea efectuată prin Legea 214/2013 nu ține cont de incompatibilitatea profesiei de judecător și procuror cu orice altă profesie.

Legislația internă este confirmată și completată de legislația europeană în domeniu, respectiv:

1. Directive 2008/52/EC of the European Parliament and of the Council of 21 May 2008 on certain aspects of mediation in civil and commercial matters (Official Journal L136, 24.5.2008, 3 ff.).
2. Regulation 2001/44/EC of the Council of 22 December 2000 on jurisdiction and the recognition and enforcement of judgments in civil and commercial matters (Official Journal L12, 16.1.2001, 1 ff.).
3. UNCITRAL Model Law on International Commercial Conciliation, A/RES/57/18 (2002).
4. Recommendation R (98) 1 of the Committee of Ministers to member states on family mediation of 21 January 1998.
5. Recommendation Rec (2002)10 of the Committee of Ministers to member states on mediation in civil matters of 18 September 2002, <https://wcd.coe.int/ViewDoc.jsp?id=306401&Site=CM>
6. Council Directive 2002/8 of 27 January 2003 to improve access to justice in cross-border disputes by establishing minimum common rules relating to legal aid for such disputes (Official Journal L 26, 31.1.2003, 41 ff.).
7. Council Regulation 2201/2003 of 27 November 2003 concerning jurisdiction and the recognition and enforcement of judgments in matrimonial matters and the matters of parental responsibility, repealing Regulation 1347/2000 (Official Journal L 338, 23.12.2003, 1 ff.).
8. Commission Recommendation 98/257 of 30 March 1998 on the principles applicable to the bodies responsible for out-of-court settlement of consumer disputes (Official Journal L 115, 17.4.1998, 31 ff.).
9. Commission Recommendation 2001/310 of 4 April 2001 on the principles for out-of-court bodies involved in the consensual resolution of consumer disputes (Official Journal L 109, 19.4.2001, 56 ff.).
10. European Code of Conduct for Mediators, http://ec.europa.eu/civiljustice/adr/adr_ec_code_conduct_en.pdf

Pe cale de consecință, solicităm stoparea inițiativelor legislative care încearcă știrbirea identității profesiei de mediator, prin atentarea la principiile fundamentale statuate în legislația europeană, profesie consacrată la nivel european prin normele menționate prin abrogarea prevederii legale citate și respingerea amendamentului la O.U.G. 90/2012 aflat în discuția Comisiei Juridice. Subliniem că profesia de mediator nu face parte din cadrul profesiilor juridice, viziune confirmată și de Punctul de vedere al Consiliului Superior al Magistraturii.

Prezentul PROTEST OFICIAL a fost transmis către: Administrația Prezidențială, Camera Deputaților – plen și Comisia Juridică, Comisia Europeană, Parlamentul European, Ambasada S.U.A., Ministerul Justiției, Avocatul Poporului, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, Consiliul Superior al Magistraturii, Grupurile parlamentare din Senat și Camera Deputaților

Consiliul de Mediere atenționează ca textele de lege în cauză expun România la sancțiuni din partea Comisiei Europene, pot activa clauze de monitorizare a României la capitolul Justiție, pot influența Mecanismul de Cooperare și Verificare la care România este supusă și afectează întreaga societate românească prin furnizarea de servicii necalificate, de către persoane nespecializate în domeniul medierii, ACTIVITATE DE INTERES PUBLIC:

Consiliul de Mediere din România

Dorin Valeriu Bădulescu

Președinte

Zeno-Daniel ȘUȘTAC

Vicepreședinte

Anca-Elisabeta CIUCĂ

Membru

Ion DEDU

Membru

Gabriela-Gyongy MIHUȚ

Purtător de cuvânt

Membru Comisia Permanentă

Angelica-Elisabeta MOCAN

Membru Comisia Permanentă

Ștefan COSTE

Membru Comisia Permanentă

Ioana-Adina MARIN

Membru

Mugur-Bogdan MITROI

Membru

1583/2013

Nr. 27.06.2013

Propun discutabil
la Curtea Nr. 1

"Consiliul Superior al
Magistraturii este garantul
independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)

Direcția Legislație, documentare și contencios
Serviciul Legislație și documentare

Nr. 12747/1154/2013

C.T. 17.06.2013
na 10

Lucrarea se publică, după anonimizare,
în zona din EMAP accesibilă magistraților

DA	NU
----	----

Secretar general,
Judecător Roza Marcu

Propun discutabil
la Curtea Nr. 1

Punct de vedere referitor la posibilitatea calificării medierii ca fiind o „activitate juridică”, în sensul art. 5 alin. (3) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare

I. Prin cererea înregistrată la Consiliul Superior al Magistraturii la data de 24 mai 2013, d-na Encean Simona Daniela, judecător la Curtea de Apel București, a solicitat să i se comunice dacă profesia de „mediator” se încadrează în categoria persoanelor care „exercită funcții sau desfășoară activitate juridică” de natura celor avute în vedere de declarația prevăzută de art. 5 alin. (3) din Legea nr. 303/2004, republicată.

II. În conformitate cu art. 5 alin. (3) din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

„(3) Judecătorii, procurorii, magistrații-asistenți și personalul auxiliar de specialitate sunt obligați să dea, anual, o declarație pe propria răspundere în care să menționeze dacă soțul, rudele sau afinii până la gradul al IV-lea inclusiv exercită o funcție sau desfășoară o activitate juridică ori activități de investigare sau cercetare penală, precum și locul de muncă al acestora. Declarațiile se înregistrează și se depun la dosarul profesional.”

Activitatea de mediere și profesia de mediator sunt reglementate de Legea nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator, cu modificările și completările ulterioare, din care semnalăm mai multe dispoziții care, în opinia noastră, sunt relevante, în problema supusă analizei:

„Art. 1 - (1) Medierea reprezintă o modalitate de soluționare a conflictelor pe cale amiabilă, cu ajutorul unei terțe persoane specializate în calitate de mediator, în condiții de neutralitate, imparțialitate, confidențialitate și având liberul consimțământ al părților.

(2) Medierea se bazează pe încrederea pe care părțile o acordă mediatorului, ca persoană aptă să faciliteze negocierile dintre ele și să le sprijine pentru soluționarea conflictului, prin obținerea unei soluții reciproc convenabile, eficiente și durabile.”

„Art. 2 - (1) Dacă legea nu prevede altfel, părțile, persoane fizice sau persoane juridice, sunt obligate să participe la ședința de informare privind avantajele medierii, inclusiv, dacă este cazul, după declanșarea unui proces în fața instanțelor competente, în

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr. 141 B, Sector 6
Tel: 3116900; Fax: 3116901
Web: www.csm1909.ro

**"Consiliul Superior al
Magistraturii este garantul
independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)**

vederea soluționării pe această cale a conflictelor în materie civilă, de familie, în materie penală, precum și în alte materii, în condițiile prevăzute de lege.

(2) Prevederile prezentei legi sunt aplicabile și conflictelor din domeniul protecției consumatorilor, în cazul în care consumatorul invocă existența unui prejudiciu ca urmare a achiziționării unor produse sau servicii defectuoase, a nerespectării clauzelor contractuale ori a garanțiilor acordate, a existenței unor clauze abuzive cuprinse în contractele încheiate între consumatori și agenții economici ori a încălcării altor drepturi prevăzute de legislația națională sau a Uniunii Europene în domeniul protecției consumatorilor.

(3) Persoanele fizice sau persoanele juridice au dreptul de a-și soluționa disputele prin mediere atât în afara, cât și în cadrul procedurilor obligatorii de soluționare amiabilă a conflictelor prevăzute de lege.

(4) Nu pot face obiectul medierii drepturile strict personale, cum sunt cele privitoare la statutul persoanei, precum și orice alte drepturi de care părțile, potrivit legii, nu pot dispune prin convenție sau prin orice alt mod admis de lege.

(5) În orice convenție ce privește drepturi asupra cărora părțile pot dispune, acestea pot introduce o clauză de mediere, a cărei validitate este independentă de validitatea contractului din care face parte."

"Art. 4 - (1) Medierea reprezintă o activitate de interes public.

(2) În exercitarea atribuțiilor sale, mediatorul nu are putere de decizie în privința conținutului înțelegerii la care vor ajunge părțile, dar le poate îndruma să verifice legalitatea acesteia, potrivit art. 59.

"Art. 7 - Poate deveni mediator persoana care îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

- a) are capacitate deplină de exercițiu;
- b) are studii superioare;
- c) are o vechime în muncă de cel puțin 3 ani;
- d) este aptă, din punct de vedere medical, pentru exercitarea acestei activități;
- e) se bucură de o bună reputație și nu a fost condamnată definitiv pentru săvârșirea unei infracțiuni intenționate, de natură să aducă atingere prestigiului profesiei;
- f) a absolvit cursurile pentru formarea mediatorilor, în condițiile legii, sau un program postuniversitar de nivel master în domeniu, acreditate conform legii și avizate de Consiliul de mediere;
- g) a fost autorizată ca mediator, în condițiile prezentei legi."

"Art. 29 - (1) Mediatorul are obligația să dea orice explicații părților cu privire la activitatea de mediere, pentru ca acestea să înțeleagă scopul, limitele și efectele medierii, în special asupra raporturilor ce constituie obiectul conflictului.

(2) Mediatorul trebuie să asigure ca medierea să se realizeze cu respectarea libertății, demnității și a vieții private a părților."

**"Consiliul Superior al
Magistraturii este garantul
independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)**

„Art. 30 - (1) Mediatorul are îndatorirea să depună toate diligențele pentru ca părțile să ajungă la un acord reciproc convenabil, într-un termen rezonabil.

(2) Mediatorul trebuie să conducă procesul de mediere în mod nepărtinitor și să asigure un permanent echilibru între părți.”

„Art. 50 - (1) Medierea se bazează pe cooperarea părților și utilizarea, de către mediator, a unor metode și tehnici specifice, bazate pe comunicare și negociere.

(2) Metodele și tehnicile utilizate de către mediator trebuie să servească exclusiv intereselor legitime și obiectivelor urmărite de părțile aflate în conflict.

(3) Mediatorul nu poate impune părților o soluție cu privire la conflictul supus medierii.”

„Art. 55 - (1) În cazul în care conflictul supus medierii prezintă aspecte dificile sau controversate de natură juridică ori din orice alt domeniu specializat, mediatorul, cu acordul părților, poate să solicite punctul de vedere al unui specialist din domeniul respectiv.”

„Art. 58 - (1) Când părțile aflate în conflict au ajuns la o înțelegere, se poate redacta un acord scris, care va cuprinde toate clauzele consimțite de acestea și care are valoarea unui înscris sub semnătură privată. De regulă, acordul este redactat de către mediator, cu excepția situațiilor în care părțile și mediatorul convin altfel.

(2) Înțelegerea părților nu trebuie să cuprindă prevederi care aduc atingere legii și ordinii publice, dispozițiile art. 2 fiind aplicabile.

(3) Înțelegerea părților poate fi afectată, în condițiile legii, de termene și condiții.

(4) În cazul în care conflictul mediat vizează transferul dreptului de proprietate privind bunurile imobile, precum și al altor drepturi reale, partaje și cauze succesoriale, sub sancțiunea nulității absolute, acordul de mediere redactat de către mediator va fi prezentat notarului public sau instanței de judecată, pentru ca acestea, având la bază acordul de mediere, să verifice condițiile de fond și de formă prin procedurile prevăzute de lege și să emită un act autentic sau o hotărâre judecătorească, după caz, cu respectarea procedurilor legale. Acordurile de mediere vor fi verificate cu privire la îndeplinirea condițiilor de fond și de formă, notarul public sau instanța de judecată, după caz, putându-le aduce modificările și completările corespunzătoare cu acordul părților.

(4¹) Mediatorul este ținut de obligațiile prevăzute la alin. (4) și în cazul în care prin acordul de mediere se constituie, se modifică sau se stinge orice drept real imobiliar.

(5) Obligația prevăzută la alin. (4) se aplică în toate situațiile în care legea impune, sub sancțiunea nulității, îndeplinirea unor condiții de fond și de formă.

(6) În cazul în care legea impune îndeplinirea condițiilor de publicitate, notarul public sau instanța de judecată va solicita înscrisul contractului autenticat, respectiv a hotărârii judecătorești în Cartea Funciară.”

„Art. 59 - (1) Părțile pot solicita notarului public autentificarea înțelegerii lor.

(2) Părțile se pot înfățișa la instanța judecătorească pentru a cere să se dea o hotărâre care să consfințească înțelegerea lor. Competența aparține fie judecătoriei în a cărei circumscripție își are domiciliul sau reședința ori, după caz, sediul oricare dintre

părți, fie judecătorei în a cărei circumscripție se află locul unde a fost încheiat acordul de mediere. Hotărârea prin care instanța încuviințează înțelegerea părților se dă în camera de consiliu și constituie titlu executoriu în condițiile legii. Dispozițiile art. 432 - 434 din Codul de procedură civilă se aplică în mod corespunzător."

„Art. 60¹ - (1) În litigiile ce pot face, potrivit legii, obiect al medierii sau al altei forme alternative de soluționare a conflictelor, părțile și/sau partea interesată, după caz, sunt ținute să facă dovada că au participat la ședința de informare cu privire la avantajele medierii, în următoarele materii:

a) în domeniul protecției consumatorilor, când consumatorul invocă existența unui prejudiciu ca urmare a achiziționării unui produs sau unui serviciu defectuos, a nerespectării clauzelor contractuale ori garanțiilor acordate, a existenței unor clauze abuzive cuprinse în contractele încheiate între consumatori și operatorii economici ori a încălcării altor drepturi prevăzute în legislația națională sau a Uniunii Europene în domeniul protecției consumatorilor;

b) în materia dreptului familiei, în situațiile prevăzute la art. 64;

c) în domeniul litigiilor privind posesia, grănițuirea, strămutarea de hotare, precum și în orice alte litigii care privesc raporturile de vecinătate;

d) în domeniul răspunderii profesionale în care poate fi angajată răspunderea profesională, respectiv cauzele de malpraxis, în măsura în care prin legi speciale nu este prevăzută o altă procedură;

e) în litigiile de muncă izvorâte din încheierea, executarea și încetarea contractelor individuale de muncă;

f) în litigiile civile a căror valoare este sub 50.000 lei, cu excepția litigiilor în care s-a pronunțat o hotărâre executorie de deschidere a procedurii de insolvență, a acțiunilor referitoare la registrul comerțului și a cazurilor în care părțile aleg să recurgă la procedura prevăzută la art. 1.013 - 1.024 sau la cea prevăzută la art. 1.025 - 1.032 din Legea nr. 134/2010, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

g) în cazul infracțiunilor pentru care retragerea plângerii prealabile sau împăcarea părților înlătură răspunderea penală, după formularea plângerii, dacă făptuitorul este cunoscut sau a fost identificat, iar victima își exprimă consimțământul de a participa la ședința de informare împreună cu făptuitorul; dacă victima refuză să participe împreună cu făptuitorul, ședința de informare se desfășoară separat."

„Art. 61 - (1) În cazul în care conflictul a fost dedus judecății, soluționarea acestuia prin mediere poate avea loc din inițiativa părților sau la propunerea oricăreia dintre acestea ori la recomandarea instanței, cu privire la drepturi asupra cărora părțile pot dispune potrivit legii. Medierea poate avea ca obiect soluționarea în tot sau în parte a litigiului. Mediatorul nu poate solicita plata onorariului pentru informarea părților.

(2) La închiderea procedurii de mediere, mediatorul este obligat, în toate cazurile, să transmită instanței de judecată competente acordul de mediere și procesul-verbal de încheiere a medierii în original și în format electronic dacă părțile au ajuns la o înțelegere sau doar procesul-verbal de încheiere a medierii în situațiile prevăzute la art. 56 alin. (1) lit. b) și c)."

III. În opinia noastră, problema sesizată de petiționară reclamă mai întâi stabilirea înțelesului sintagmei „activitate juridică” folosită în cuprinsul art. 5 alin. (3) din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În acest sens, constatăm că această sintagmă nu este folosită în mod singular de legiuitor, ci într-un context mai amplu: „(...) exercită o funcție sau desfășoară o activitate juridică ori activități de investigare sau cercetare penală, (...)”.

Privită în acest context legislativ, sintagma în discuție vizează, în opinia noastră, profesiile juridice, altele decât cele care presupun exercitarea unei funcții; cu titlu de exemplu, profesia de avocat se circumscrie, fără îndoială, acestei sintagme.

Pentru a concluziona astfel, este relevantă raportarea la cel de-al treilea element de referință vizat de textul analizat, respectiv activitățile de investigare sau cercetare penală.

Dacă prin sintagma „desfășoară o activitate juridică” legiuitorul ar fi urmărit să desemneze nu doar profesiile juridice, ci toate activitățile de natură juridică (altele decât cele care implică exercitarea unei funcții juridice), inclusiv actele cu caracter juridic care nu implică exercitarea unei profesii juridice sau funcții juridice, menționarea separată a activităților de investigare sau cercetare penală nu ar mai fi avut nicio rațiune, întrucât astfel de activități se încadrează fără îndoială în categoria activităților juridice lato sensu.

Prin urmare, prin referirea expresă la aceste activități, legiuitorul circumstanțiază în mod implicit și conținutul sintagmei „desfășoară o activitate juridică”, întrucât, în condițiile în care nu vizează și actele cu caracter juridic care nu implică exercitarea unei profesii juridice sau funcții juridice (cum este cazul activităților de investigare sau cercetare penală), este evident că această sintagmă se referă doar la profesiile juridice.

În consecință, sub incidența art. 5 alin. (3) din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, intră exercitarea unei funcții juridice, exercitarea unei profesii juridice și activitățile de investigare sau cercetare penală; tot astfel, nu intră sub incidența acestei prevederi celelalte acte sau activități care pot implica aspecte juridice, dar care nu se încadrează întruna dintre cele trei categorii menționate.

Cum este evident că profesia de mediator nu constituie o funcție juridică și nici nu implică desfășurarea unor activități de investigare sau cercetare penală, trebuie analizat dacă aceasta constituie o profesie juridică.

În opinia noastră, profesia de mediator nu este o profesie juridică, pentru următoarele considerente:

În primul rând, în cuprinsul Legii nr. 192/2006, cu modificările și completările ulterioare, nu a fost identificată nicio dispoziție care să califice *in terminis* profesia de mediator, ca fiind o profesie juridică.

Sub acest aspect, definind medierea, art. 1 alin. (1) din această lege statuează că „*medierea reprezintă o modalitate de soluționare a conflictelor pe cale amiabilă, cu ajutorul unei terțe persoane specializate în calitate de mediator, în condiții de neutralitate, imparțialitate, confidențialitate și având liberul consimțământ al părților.*”

**"Consiliul Superior al
Magistraturii este garantul
independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)**

În aceeași notă, a lipsei oricărei referiri la o eventuală calificare a medierii ca fiind o profesie juridică, alineatul (2) al aceluiași articol prevede că „*medierea se bazează pe încrederea pe care părțile o acordă mediatorului, ca persoană aptă să faciliteze negocierile dintre ele și să le sprijine pentru soluționarea conflictului, prin obținerea unei soluții reciproc convenabile, eficiente și durabile.*”

În al doilea rând, pentru accesul în profesia de mediator nu este cerută condiția absolvirii studiilor superioare juridice, putând deveni mediator persoana care are studii superioare (art. 7 lit. b din Legea nr. 192/2006, cu modificările și completările ulterioare), indiferent de natura acestora.

În al treilea rând, din economia art. 4 alin. (2) coroborat cu art. 59 din aceeași lege, rezultă că mediatorul nu are putere de decizie în privința conținutului înțelegerii la care vor ajunge părțile, dar *le poate îndruma să verifice legalitatea acesteia* fie la notarul public, prin posibilitatea părților de a solicita autentificarea înțelegerii lor, fie la instanța judecătorească, prin posibilitatea acestora de a solicita pronunțarea unei hotărâri care să consfințească înțelegerea lor; per a contrario, mediatorul nu are abilitatea de a verifica el însuși legalitatea înțelegerii părților.

Pe de altă parte, faptul că prezentarea la ședința de mediere este obligatorie pentru anumite categorii de litigii sau că procedura medierii poate fi desfășurată și după ce conflictul a fost dedus judecății, nu transformă această profesie într-o profesie juridică, câtă vreme aceasta abordează raporturile dintre părți din perspectiva facilitării negocierilor dintre ele și a sprijinului pentru soluționarea conflictului, iar nu a lămuririi aspectelor juridice ale diferendului dintre părți.

Tot astfel, împrejurarea că mediatorul poate întocmi anumite acte cu semnificație în plan juridic (de ex. contractul de mediere, acordul de mediere) nu transformă profesia sa într-o profesie juridică, după cum, de exemplu, nici profesia de contabil, care presupune în mod necesar interpretarea și aplicarea strictă a normelor juridice incidente în materia contabilității, nu devine, doar pentru acest fapt, o profesie juridică.

Pe aceste premise, apreciem că mediatorul nu se încadrează în categoria persoanelor care exercită „o funcție sau desfășoară o activitate juridică”, în sensul art. 5 alin. (3) din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Propunem analizarea prezentului punct de vedere în cadrul *Comisiei nr. 1 - Independența și responsabilizarea justiției, eficientizarea activității acesteia și creșterea performanței judiciare, integritatea și transparența sistemului judiciar și, ulterior, în Plenul Consiliului Superior al Magistraturii.*

Avizat,
Director,
Judecător Corina Voicu

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr. 141 B, Sector 6
Tel: 3116900; Fax: 3116901
Web: www.csm1909.ro

*"Consiliul Superior al
Magistraturii este garantul
independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[Redacted]
Șef - serviciu,
Judecător Andreea Uzlău

[Redacted]
Întocmit,
Judecător Constantin Nicolae
04.06.2013